

предпочитатъ направо да опаричатъ последния и сѣще- временно излишнитъ млади животни до опредѣлената възраст ще хранятъ много оскѣдно. Известно е, че при сегашната продажна цена на добитъка **рентабилитета на говедовѣдството е силно пониженъ**, ако въобще може да става дума за такъвъ. Необходимо е да се гарантиратъ отъ страна на държавата **минимални цени за младия рогатъ добитъкъ**, иначе забраната за клане на младия добитъкъ е единъ едностраненъ актъ, който обременява стопанитъ говедовѣдци съ нови задължения въ тѣхна вреда и напълно обяснимо е, защо последнитъ посрѣщатъ съ толкова голѣмо негодувание тази наредба. Отъ направенитъ опити у насъ е установено, че за прирастъ 1 кгр. живо тегло при младия говежди добитъкъ сѣ необходими 5—5.5 крѣмни единици. При сегашната пазарна цена на зърнения и тревенъ фуражъ, стойността на употребената храна за качването на **1 кгр. живо тегло е около 11 лв.** Останалитъ разноси за производството на 1 кгр. живо тегло: лихви на вложения капиталъ въ животнитъ, амортизация на постройкитъ, възнаграждение на труда по отглеждането и др. споредъ изследванията на Института за стопански проучвания при Агрономическия факултетъ е 4.5 лв. А това значи, че **общо производственитъ разноси за единъ кгр. приръстъ възлизатъ на 15—16 лв.** Срѣдната продажна цена на младия рогатъ добитъкъ сега е **9—10 лв. за кгр. живо тегло.** Но като се има предвидъ, че голѣма частъ отъ добитъка се купува не на кгр., а на око (кутурица) и, че при този начинъ на покупко-продажба обикновено измаменія е продавача-стопанинъ, въ действителностъ продажната цена на кгр. живо тегло при младия рогатъ добитъкъ е **7—9 лв.,** а това съставлява едвамъ **половината отъ тѣхната стойностъ.** Казаното до тукъ за младия говежди добитъкъ съ малки поправки важи и за малачетата. Явно, че стопанитъ при сегашната пазарна конюнктура **при продажбата на телетата и малачетата губятъ отъ 6—8 лв. на кгр. живо тегло** и напълно целесъобразно и стопански оправданъ е въ тѣхъ стремението да се освободятъ отъ тѣхъ и колкото по-рано стане това, толкова по-малка ще бѣде загубата за стопанствата имъ.

Говедовѣдството не може да се крепи само на идеализма и жертвитъ, които прави за него стопанина говедовѣдецъ. Последното не е любителско, а поминѣчно занятие и за да се обезпечи нормалното му развитие, трѣбва да му се създаде една благоприятна икономическа основа. И когато се задължава стопанина да доотглежда младитъ животни до опредѣлена възраст или до опредѣлено живо тегло, **необходимо е да се гарантиратъ минимални цени поне малко надъ производственитъ разно-**